

Datu valsts inspekcija

Elijas iela 17, Rīga, LV-1050, tālr. 67223131, e-pasts pasts@dvi.gov.lv, www.dvi.gov.lv

[persona A]
adrese

Lēmums

Rīgā, Dokumenta datums skatāms laika zīmogā

Dokumenta reģistrācijas numurs
skatāms pievienotajā teksta datnē

Par faktiskās rīcības apstrīdēšanu

[1.] Datu valsts inspekcijā (turpmāk – Inspekcija) saņemts [persona A] (turpmāk – Iesniedzējs) 2026. gada 26. jūlija iesniegums “par Datu valsts inspekcijas 27.06.2026. administratīvā akta Nr. 2-4.2/1258-N “Par sūdzības izskatīšanas iznākumu” apstrīdēšanu” (Inspekcijā reģ. 2026. gada 27. jūlijā ar Nr. 7-4.2/352-S) (turpmāk – Sūdzība).

[2.] Izvērtējot Sūdzībā minēto un Inspekcijas rīcībā esošo informāciju, Inspekcija

konstatē:

[2.1.] 2026. gada 27. martā Inspekcijā saņemts Iesniedzēja iesniegums “par datu aizsardzības pārkāpumu” (reģ. ar Nr. 2-4.2/626-S) (turpmāk – Sākotnējā sūdzība).

Sākotnējā sūdzībā Iesniedzējs norādīja, ka Centrālās finanšu un līgumu aģentūra (turpmāk – CFLA) 2026. gada 13. marta vēstuli Nr. 39-1-18/1854 (turpmāk – Vēstule), kas bija adresēta konkrētiem Talsu novada domes deputātiem un saturēja informāciju, kas ļauj identificēt personas, kuras vērsušās CFLA saistībā ar iespējamu Talsu novada pašvaldības (turpmāk – Pašvaldība) pārkāpumu, nosūtīja arī Pašvaldībai, lai gan tā nebija adresātu sarakstā. Iesniedzējs uzskatīja, ka Pašvaldība, neskatoties uz to, ka no Vēstules esot bijis saprotams, ka tā nav tās adresāts, 2026. gada 16. martā elektroniskajā dokumentu vadības sistēmā „Lietvaris” nodrošināja piekļuvi minētajai vēstulei 26 Talsu novada pašvaldības amatpersonām un darbiniekiem, tādējādi veicot prettiesisku viņa personas datu apstrādi. Iesniedzējs lūdza Inspekciju izvērtēt minētos apstākļus un ierosināt administratīvā pārkāpuma procesu pret Pašvaldību.

[2.2.] 2026. gada 27. jūnijā Iesniedzējam nosūtīta vēstule Nr. 2-4.2/1258-N “Par sūdzības izskatīšanas iznākumu” (turpmāk – Atbildes vēstule).

Atbildes vēstulē Inspekcija norādīja, ka konkrētajā gadījumā CFLA un Pašvaldības rīcībā ir konstatējams personas datu aizsardzības pārkāpums. Vienlaikus Inspekcija secināja, ka pēc pārkāpuma konstatēšanas pārziņi ir veikuši pasākumus tā novēršanai un seku mazināšanai, tostarp

ierobežojuši piekļuvi attiecīgajai informācijai, dzēsuši to no dokumentu vadības sistēmas un izpildījuši normatīvajos aktos noteiktos paziņošanas pienākumus. Ņemot vērā minēto, Inspekcija atzina, ka lietas apstākļi nerada pamatu administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanai, kā arī informēja Iesniedzēju, ka sūdzība ir izskatīta atbilstoši Vispārīgās datu aizsardzības regulas¹ (turpmāk – Datu regula) 77. panta 2. punktam un saistībā ar sūdzībā norādītajiem apstākļiem ir veiktas visas nepieciešamās uzraudzības darbības.

[2.3.] 2026. gada 27. jūlijā Iesniedzējs iesniedzis Inspekcijā Sūdzību, kurā lūdza:

- 1) atcelt Atbildes vēstuli;
- 2) atkārtoti izskatīt Sākotnējo sūdzību pēc būtības, veicot izmeklēšanas darbības, tostarp pieprasot no Pašvaldības informāciju par Vēstules izplatīšanas apstākļiem (lēmuma par izplatīšanu pieņemēju un nolūku, piekļuves un lejupielāžu auditācijas datiem sistēmā "Lietvaris", dzēšanas lūguma izpildes kontroli);
- 3) izvērtēt Pašvaldības 16.03.2026 rīcības atbilstību Datu regulas 5. panta 1. punktam un 6. pantam, ņemot vērā Trauksmes celšanas likuma 2. panta trešajā daļā, 10., 11. un 13. pantā nostiprinātās garantijas, un lemt par Datu regulas 58. panta 2. punktā paredzēto korektīvo pasākumu piemērošanu Pašvaldībai;
- 4) lēmumā par šo iesniegumu ietvert Administratīvā procesa likuma (turpmāk - APL) 67. panta otrās daļas 9. punktā paredzēto norādi par pārsūdzēšanas kārtību un termiņu.

[2.4.] 2026. gada 12. augustā Inspekcija ar vēstuli Nr. 7-4.2/162-N "Par informācijas pieprasīšanu" pieprasīja Pašvaldībai sniegt informāciju par Vēstules reģistrēšanas, aprites un turpmākās apstrādes apstākļiem. 2026. gada 20. augustā Inspekcijā saņemta Pašvaldības vēstule Nr. TNPCP/26/12-5/2134/N (reģ. ar Nr. 7-4.2/381-S: turpmāk – Pašvaldības vēstule), kurā sniegti paskaidrojumi par Vēstules apstrādi.

[3.] Izvērtējot Inspekcijas rīcībā esošos dokumentus, kā arī konstatētos apstākļus un to juridisko vērtējumu, Inspekcija

secina:

[3.1.] Saskaņā ar APL 89. panta pirmo daļu iestādes faktiskā rīcība ir iestādes rīcība publisko tiesību jomā, kas neizpaužas tiesību akta veidā un kas ir vērsta uz faktisko seku radīšanu, ja privātpersonai uz šo rīcību ir tiesības vai šīs rīcības rezultātā ir radies vai var rasties personas subjektīvo tiesību vai tiesisko interešu aizskārums. Par faktisko rīcību atzīstamas arī iestādes darbības, kas neatkarīgi no iestādes nodoma rada tādas faktiskās sekas, kuru rezultātā privātpersonai ir radies vai var rasties būtisks tiesību aizskārums. Savukārt, saskaņā ar APL 91. panta ceturto daļu, privātpersona iestādes faktisko rīcību var apstrīdēt un pārsūdzēt tāpat kā administratīvo aktu. Ievērojot minēto, Inspekcijas Atbildes vēstule ir uzskatāma par iestādes faktisko rīcību, kas apstrīdama tāpat kā administratīvais akts.

[3.2.] Saskaņā ar APL 79. panta pirmo daļu, administratīvo aktu var apstrīdēt viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas, bet, ja rakstveida izdotajā administratīvajā aktā nav norādes, kur un kādā termiņā to var apstrīdēt, – viena gada laikā no tā spēkā stāšanās dienas. Ņemot vērā lēmuma [1.] punktā norādīto attiecībā uz Sūdzības saņemšanas dienu, Inspekcija secina, ka Sūdzība ir

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regula (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula)

iesniegta termiņā, līdz ar to tās izskatīšana ir pieļaujama.

[3.3.] Saskaņā ar APL 81. panta pirmo daļu, augstāka iestāde izskata lietu vēlreiz pēc būtības kopumā vai tajā daļā, uz kuru attiecas iesniedzēja iebildumi. APL 81. panta piektajā daļā ir noteikts, ka apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas ir izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā. APL 76. panta trešajā daļā ir noteikts, ka administratīvā akta apstrīdēšana ir sākotnējās administratīvās lietas turpinājums. Līdz ar to, Inspekcijas direktore kā augstāka amatpersona, atkārtoti izskata Iesniedzēja lietu pēc būtības, vērtē un pārbauda, vai Inspekcijas amatpersona ir pienācīgi izvērtējusi Sākotnējo sūdzību.

[3.4.] Iesniedzējs norāda, ka Inspekcija nav vērtējusi Pašvaldības patstāvīgi veikto datu apstrādi. Sākotnējā sūdzībā aprakstītie apstākļi aptver divas juridiski nošķiramas epizodes – CFLA kļūdaino Vēstules nosūtīšanu Pašvaldībai, ko CFLA pati kvalificējusi kā personas datu aizsardzības pārkāpumu un Pašvaldības aktīvo rīcību Vēstules apstrādāšanā.

Datu regulas 4. panta 2. punktā noteikts, ka personas datu apstrāde ir jebkura ar personas datiem vai personas datu kopumiem veikta darbība vai darbību kopums, ko veic ar automatizētiem līdzekļiem vai bez tiem, piemēram, nosūtīšana, saņemšana, apskatīšana, izmantošana, glabāšana, dzēšana u.c. darbības. No minētās normas izriet, ka personas datu apstrāde aptver plašu darbību loku un katra ar personas datiem veikta darbība ir vērtējama kā personas datu apstrāde. Tādējādi viena procesa ietvaros var pastāvēt vairākas savstarpēji nošķiramas personas datu apstrādes darbības, un katrai no tām ir jābūt tiesiskam pamatam atbilstoši Datu regulas 6. pantam, kā arī jāatbilst citiem Datu regulā noteiktajiem personas datu apstrādes principiem un prasībām.

Savukārt, lai noteiktu, kam konkrētās personas datu apstrādes ietvaros ir piemērojami pārziņa pienākumi, būtiska ir Datu regulas 4. panta 7. punktā ietvertā pārziņa definīcija. Saskaņā ar minēto normu pārzinis ir fiziska vai juridiska persona, publiska iestāde, aģentūra vai cita struktūra, kura viena pati vai kopīgi ar citām nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus. Tādējādi personas datu apstrādes darbības esība pati par sevi ir nošķirama no jautājuma par to, kura persona konkrētās apstrādes ietvaros ir uzskatāma par pārzini, proti, par personu, kurai ir izšķiroša loma attiecīgās apstrādes nolūku un līdzekļu noteikšanā.

Līdz ar to nav šaubu, ka CFLA ir pārzinis un tas apstrādāja Iesniedzēja personas datus Vēstules kontekstā. Savukārt, jautājumā par Pašvaldību kā pārzini, iesākumā jākonstatē, ka Pašvaldība apstrādāja Iesniedzēja personas datus saistībā ar Vēstuli.

Nemot vērā minēto un to, ka Inspekcijas amatpersona Atbildes vēstulē nav izvērtējusi Pašvaldības veikto personas datu apstrādes tiesiskumu, Inspekcijas direktore secina, ka Iesniedzēja Sākotnējā sūdzība šajā daļā nav izskatīta ar pienācīgu rūpību. Tādēļ Atbildes vēstule daļā par Pašvaldības veikto personas datu apstrādes izvērtējumu ir atzīstama par prettiesisku. Vienlaikus, ievērojot APL 81. panta pirmajā daļā noteikto augstākas iestādes pienākumu izskatīt lietu pēc būtības, Inspekcijas direktore turpmāk šajā lēmumā veic Pašvaldības personas datu apstrādes atbilstības izvērtējumu.

[3.4.1.] Lai Pašvaldību kvalificētu par pārzini, ir jākonstatē, ka tam faktiski vai tiesiski piemīt lēmējvara pār apstrādes būtiskajiem elementiem, kas ietver gan atbildi uz jautājumu, kāpēc dati tiek apstrādāti (mērķis), gan kā tie tiek apstrādāti (būtiskie līdzekļi).

Pārziņa statusa noteikšanai ir jāizpildās vairākiem savstarpēji saistītiem priekšnosacījumiem.

Pirmkārt, Pašvaldībai ir jābūt faktiskai vai tiesiskai ietekmei pār apstrādes mērķu noteikšanu. Eiropas Savienības tiesas (turpmāk – EST) judikatūrā ir nostiprināts, ka faktiskā vai tiesiskā ietekme izpaužas subjekta spējā noteikt apstrādes nolūkus, proti, pieņemt lēmumu par to,

kādu konkrēta uzdevuma mērķa sasniegšanai personas datu apstrāde vispār tiek veikta (*EST 2018. gada 5. jūnija lieta Nr. C-210/16 un 2018. gada 10. jūlija lieta Nr. C-25/17*).

Otrkārt, Pašvaldības kompetencē ir jābūt būtisko apstrādes līdzekļu izvēlei un noteikšanai.

Treškārt, būtiska nozīme ir tiesiskajai un funkcionālajai atbildībai par apstrādes atbilstību Datu regulas prasībām. Pārzinis ir tas subjekts, kurš uzņemas atbildību par datu apstrādes likumīgumu, godprātību un pārredzamību pret datu subjektu, kā arī nodrošina datu subjektu tiesību īstenošanu un atbilstību Datu regulas 5. pantā nostiprinātajam atbildības principam.

Tādējādi pārziņa statusu nosaka nevis formāls līgumisks nosaukums, bet gan faktiskā funkcionālā loma un spēja patstāvīgi pieņemt lēmumus par personas datu apstrādi.

No lietas materiāliem izriet, ka Pašvaldība saņēma Vēstuli, kura tai nebija adresēta, reģistrēja to elektroniskajā dokumentu vadības sistēmā "Lietvaris", kā arī nodrošināja piekļuvi tai vairākām Pašvaldības amatpersonām un darbiniekiem. Minētās darbības nav saistāmas ar CFLA veiktajām darbībām Vēstules sagatavošanas un nosūtīšanas procesā, bet gan ir Pašvaldības patstāvīgi pieņemtu lēmumu rezultāts par turpmāko rīcību ar tās rīcībā nonākušo dokumentu.

Vienlaikus no lietas materiāliem nav konstatējams, ka CFLA būtu devusi Pašvaldībai norādījumus par Vēstules reģistrēšanu, glabāšanu vai nodošanu citām personām. Lēmumus par minēto darbību veikšanu pieņēma pati Pašvaldība, izmantojot savus organizatoriskos līdzekļus un dokumentu vadības sistēmu. Tādējādi Pašvaldība faktiski noteica vismaz daļu no Vēstulē ietvertu personas datu turpmākās apstrādes līdzekļiem un īstenoja patstāvīgas personas datu apstrādes darbības.

Ņemot vērā minēto, Inspekcijas direktore secina, ka konkrētajā lietā pastāv pietiekams pamats Pašvaldības rīcību vērtēt kā patstāvīgu personas datu apstrādi, kuras atbilstība Datu regulas prasībām ir izvērtējama atsevišķi no CFLA pieļautās kļūdas, nosūtot Vēstuli Pašvaldībai.

[3.4.2.] Izvērtējot Pašvaldības vēstulē ietvertu informāciju kopsakarā ar Atbildes vēstuli, Inspekcijas direktore secina sekojošo.

No Pašvaldības sniegtās informācijas izriet, ka Vēstules reģistrēšana elektroniskajā dokumentu vadības sistēmā "Lietvaris" veikta saskaņā ar Pašvaldībā noteikto iekšējo normatīvo aktu "Talsu novada pašvaldības dokumentu pārvaldības noteikumi"². Pašvaldība paskaidrojusi, ka dokumentu reģistrēja Dokumentu vadības nodaļas vecākais lietvedis savu amata pienākumu ietvaros, savukārt pēc reģistrēšanas dokuments tika nodots izskatīšanai atbilstoši Pašvaldībā noteiktajai dokumentu aprites kārtībai.

Tāpat Pašvaldība norādījusi, ka Vēstules saturs bija saistīts ar Pašvaldībai aktuālu jautājumu par Eiropas Savienības fondu projekta īstenošanu, kas attiecīgajā laikā tika skatīts Pašvaldības komiteju un domes sēdēs, kā arī ka Vēstulē kā adresāti bija norādīti Pašvaldības deputāti. Šo apstākļu dēļ tika pieņemts lēmums ar Vēstuli iepazīstināt deputātus un attiecīgās jomas darbiniekus. Vienlaikus Pašvaldība paskaidrojusi, ka Vēstules ārējais izskats un saturs objektīvi neradīja šaubas par to, ka Vēstule nav paredzēta Pašvaldībai.

Inspekcijas direktore ņem vērā arī to, ka Iesniegumu likums paredz iestādes pienākumu rīkoties ar saņemto korespondenci un noteiktos gadījumos pārsūtīt to pēc piekritības. Konkrētajā gadījumā Vēstule tika saņemta Pašvaldības oficiālajā saziņas kanālā, savukārt tās adresāti bija Pašvaldības deputāti, izmantojot ar Pašvaldību saistītas darba elektroniskā pasta adreses. Līdz ar to pats apstāklis, ka Pašvaldība sākotnēji reģistrēja saņemto dokumentu vadības sistēmā, nav pietiekams pamats secinājumam par personas datu apstrādes pārkāpumu.

Turklāt Inspekcijas direktore ņem vērā, ka, lai gan Pašvaldība nebija norādīta CFLA Vēstules adresātu laukā, Vēstulē kā adresāti bija norādīti Pašvaldības deputāti, izmantojot ar Pašvaldību saistītas darba elektroniskā pasta adreses. Vienlaikus Vēstules saturs bija saistīts ar

² Apstiprināts ar Pašvaldības izpilddirektora 2026. gada 2. februāra rīkojumu Nr. TNPCP/26/4-4/22/RSJ

Pašvaldības īstenotu Eiropas Savienības fondu projektu un jautājumiem, kas attiecīgajā laikā tika skatīti Pašvaldības institūcijās. Šādos apstākļos Pašvaldībai bija objektīvs pamats uzskatīt, ka saņemtā Vēstule ir saistīta ar tās funkciju izpildi un izskatāma Pašvaldībā noteiktajā dokumentu aprites kārtībā. Līdz ar to Vēstules reģistrēšana, nodošana izskatīšanai un piekļuves nodrošināšana amatpersonām, kuru amata pienākumi bija saistīti ar attiecīgā jautājuma izskatīšanu, bija veikta Pašvaldības publisko funkciju izpildes ietvaros.

Vienlaikus no lietas materiāliem nav konstatējams, ka Pašvaldība būtu izmantojusi Vēstulē ietvertos personas datus tādiem nolūkiem, kas nebūtu saistīti ar Vēstulē aplūkoto jautājumu izskatīšanu. Vērā ņemams ir arī tas, ka Vēstules adresāti bija Pašvaldības domes deputāti, savukārt Vēstules saturs bija saistīts ar Pašvaldības īstenotu Eiropas Savienības fondu projektu, kura īstenošanas aspekti tajā laikā tika skatīti Pašvaldības komiteju un domes sēdēs. Līdz ar to Pašvaldībai bija objektīvs pamats uzskatīt, ka saņemtā informācija ir saistīta ar Pašvaldības funkciju izpildi un Pašvaldības amatpersonu informēšanu. Pēc CFLA paziņojuma saņemšanas Pašvaldība dokumentu dzēsa, informēja personas, kurām bija piešķirta piekļuve dokumentam, par nepieciešamību to neizmantot un neizplatīt, kā arī iesaistīja datu aizsardzības speciālistu situācijas izvērtēšanā.

Nemot vērā minēto, Inspekcijas direktore secina, ka Pašvaldības veiktā personas datu apstrāde bija saistīta ar Pašvaldības kompetencē esoša jautājuma izskatīšanu un dokumentu aprites nodrošināšanu publisko funkciju izpildes ietvaros. Tādējādi konkrētajā gadījumā personas datu apstrādei bija tiesiskais pamats atbilstoši Datu regulas 6. panta 1. punkta e) apakšpunktam. Tāpat no lietas materiāliem nav konstatējams, ka Pašvaldība būtu izmantojusi Vēstulē ietvertos personas datus ar sākotnējo nolūku nesaistītiem mērķiem, apstrādājusi tos pārmērīgā apjomā vai citādi pārkāpusi Datu regulas 5. pantā noteiktos personas datu apstrādes principus. Ievērojot minēto, Inspekcijas direktore nekonstatē pamatu secinājumam, ka Pašvaldības veiktā personas datu apstrāde būtu bijusi prettiesiska.

[3.5.] Iesniedzējs norāda uz Trauksmes celšanas likuma piemērojamību un tā nozīmi lietā, uzskatot, ka Pašvaldības rīcība ir vērtējama, ņemot vērā Trauksmes celšanas likumā noteiktās personas aizsardzības garantijas.

Trauksmes celšanas likuma 1. panta pirmās daļas 7. punktā noteikts, ka trauksmes cēlētājs ir fiziskā persona, kura sniedz informāciju par iespējamu pārkāpumu, kas var kaitēt sabiedrības interesēm, un kura šo informāciju ieguvusi saistībā ar darba pienākumu veikšanu vai dibinot tiesiskās attiecības, kas saistītas ar darba pienākumu veikšanu. Savukārt Trauksmes celšanas likuma mērķis ir veicināt sabiedrības interešu aizsardzību, nodrošinot trauksmes cēlēju aizsardzību.

No lietas materiāliem izriet, ka Vēstule sagatavota kā atbilde uz divu Pašvaldības deputātu iesniegumu par Eiropas Savienības fonda projekta īstenošanu. Vēstulē nav norādes, ka CFLA būtu izskatījusi trauksmes cēlēja ziņojumu, piemērojusi Trauksmes celšanas likumu vai piešķīrusi Iesniedzējam trauksmes cēlēja statusu. Tāpat arī Iesniedzēja Sākotnējā sūdzībā nav ietvertas atsauces uz Trauksmes celšanas likumu, kā arī nav lūgts izvērtēt jautājumus, kas saistīti ar trauksmes cēlēja statusa noteikšanu. Atsauces uz Trauksmes celšanas likumu pirmo reizi ietvertas tikai Sūdzībā par Atbildes vēstuli. Tādējādi Inspekcijas direktore secina, ka argumentācija par Trauksmes celšanas likuma piemērošanu ir izvirzīta tikai apstrīdēšanas stadijā un nav bijusi daļa no sākotnējā personas datu apstrādes pārkāpuma izvērtējuma priekšmeta.

Vienlaikus Inspekcijas direktore uzskata, ka konkrētajā lietā nav nepieciešams sniegt vērtējumu par to, vai Iesniedzējam būtu vai nebūtu piemērojams Trauksmes celšanas likumā noteiktais aizsardzības režīms. Izskatāmajā lietā vērtējamais jautājums ir Pašvaldības veiktās personas datu apstrādes atbilstība Datu regulas prasībām, nevis personas atbilstība trauksmes cēlēja statusam.

Ņemot vērā minēto, Inspekcijas direktore secina, ka Iesniedzēja atsaukšanās uz Trauksmes celšanas likumu neietekmē lietas iznākumu, jo lietas materiālos nav konstatējami apstākļi, kas dotu pamatu secināt, ka Pašvaldības rīcības tiesiskuma vērtējums personas datu aizsardzības aspektā būtu atšķirīgs no šajā lēmumā izdarītajiem secinājumiem. Tādēļ Iesniedzēja argumenti šajā daļā nav pamatoti.

[3.6.] Iesniedzējs norāda, ka Atbildes vēstulē ir sniegts kļūdainas personas datu apstrādes seku un risku izvērtējums. Iesniedzējs uzskata, ka aizskāruma būtība nav viņa personas dati paši par sevi, bet gan informācija par to, ka viņš ir vērsies CFLA saistībā ar iespējamu Pašvaldības pārkāpumu. Iesniedzēja ieskatā šādas informācijas nonākšana Pašvaldības amatpersonu un darbinieku rīcībā rada būtisku risku viņa tiesībām un brīvībām.

Datu regulas 33. panta 1. punktā un 34. panta 1. punktā personas datu aizsardzības pārkāpuma radīto seku izvērtējums ir saistīts ar risku fizisku personu tiesībām un brīvībām. Vienlaikus Datu regula neparedz, ka jebkura personas datu neatļauta izpaušana automātiski rada augstu risku datu subjekta tiesībām un brīvībām. Datu regulas 75. un 85. apsvērumā paskaidrots, ka personas datu aizsardzības pārkāpums potenciāli var radīt ievērojamas nelabvēlīgas sekas personām, kā rezultātā var tikt nodarīts fizisks, materiāls vai nemateriāls kaitējums, piemēram, kontroles zudums pār saviem personas datiem, tiesību ierobežošana, diskriminācija, identitātes zādība vai viltošana, finansiālie zaudējumi, neatļauta pseidonimizācijas atcelšana, kaitējums reputācijai un ar dienesta noslēpumu aizsargātu personas datu konfidencialitātes zaudēšana. Tas var ietvert arī citu ievērojamu nelabvēlīgu ekonomisko vai sociālo situāciju šīm personām. Tomēr katrā konkrētajā gadījumā ir vērtējami visi faktiskie apstākļi, tostarp izpausto datu raksturs, datu saņēmēji, iespējamās sekas un pārziņa veiktie risku mazinošie pasākumi.

No lietas materiāliem izriet, ka Vēstulē ietvertie personas dati attiecībā uz Iesniedzēju bija viņa vārds, uzvārds, amats un ar amata pienākumu izpildi saistīta elektroniskā pasta adrese. Vienlaikus no lietas materiāliem nav konstatējams, ka Pašvaldība būtu veikusi turpmāku minēto personas datu izplatīšanu ārpus Pašvaldības vai izmantojusi tos mērķiem, kuri nebūtu saistīti ar Vēstulē aplūkoto jautājumu izskatīšanu.

Tāpat ir konstatējams, ka pēc CFLA paziņojuma saņemšanas Pašvaldība dokumentu dzēsa no dokumentu vadības sistēmas, informēja personas, kurām bija nodrošināta piekļuve dokumentam, par nepieciešamību Vēstuli neizmantot un neizplatīt, kā arī iesaistīja datu aizsardzības speciālistu situācijas izvērtēšanā. Līdz ar to Pašvaldība veica pasākumus iespējamo seku ierobežošanai un turpmākas personas datu apstrādes novēršanai.

Inspekcijas direktore piekrīt, ka Iesniedzējs subjektīvi var uztvert Vēstulē ietvertās informācijas nonākšanu citu personu rīcībā kā nevēlamu un sev nelabvēlīgu. Tomēr lietas materiālos nav konstatējami objektīvi apstākļi, kas apliecinātu, ka Vēstules saņemšanas rezultātā Iesniedzējam faktiski būtu radušās nelabvēlīgas sekas vai ka konkrētajā lietā būtu pastāvējis tāds risks Iesniedzēja tiesībām un brīvībām, kas pamatotu atšķirīgu vērtējumu nekā Atbildes vēstulē izdarītais. Vienlaikus Inspekcijas kompetence aprobežojas ar personas datu apstrādes atbilstības izvērtēšanu Datu regulas prasībām. Līdz ar to Inspekcija šīs lietas ietvaros nevērtē iespējamus goda, cieņas, reputācijas vai savstarpējo attiecību aizskārumus, ciktāl tie nav tieši saistīti ar konkrētu personas datu apstrādes prasību pārkāpumu.

Ņemot vērā minēto, Inspekcijas direktore secina, ka Iesniedzēja argumenti par kļūdainu personas datu apstrādes seku un risku izvērtējumu nav pamatoti un nav pamata atzīt Atbildes vēstuli par prettiesisku šajā daļā.

[3.7.] Iesniedzējs norāda, ka Inspekcija nepamatoti atteikusies piemērot Datu regulas 58. panta 2. punktā paredzētos korektīvos pasākumus, jo lēmums esot pieņemts uz nepilnīgi noskaidrotu faktisko apstākļu pamata. Tāpat Iesniedzējs norāda, ka Atbildes vēstule neatbilst

administratīvā akta formas prasībām, jo tajā nav ietverta pilnīga informācija par apstrīdēšanas vai pārsūdzēšanas iespējām.

Datu regulas 58. panta 2. punkts paredz uzraudzības iestādei tiesības piemērot dažādus korektīvos pasākumus. Inspekcijas direktore paskaidro, ka šā panta piemērošana ir tikai tajos gadījumos, ja Sākotnējās sūdzības izskatīšanas gaitā uzraudzības iestāde konstatē personas datu aizsardzības pārkāpumu, tad tai ir pienācīgi jārikojas, lai šo pārkāpumu novērstu. Tādēļ Datu regulas 58. panta 2. punktā uzskaitīti dažādi korektīvie pasākumi, ko uzraudzības iestāde var veikt (sal. *EST 2023. gada 7. decembra apvienotā lieta Nr. C-26/22 un C-64/22, 57. punkts*). Tomēr jautājums par to, vai uzraudzības iestādei ir jārikojas personas datu aizsardzības pārkāpuma gadījumā, ir jānošķir no jautājuma par to, kā konkrēti tai ir jārikojas. Datu regulas 58. panta 2. punktā ir norādīts, ka katrai uzraudzības iestādei „ir [...] pilnvaras” veikt visus šajā normā uzskaitītos koriģējošos pasākumus, kas tādējādi nozīmē uzraudzības iestādes rīcības brīvību, jo tā principā var brīvi izvēlēties kādu no pasākumiem, lai novērstu konstatēto pārkāpumu. Arī EST norādījusi, ka piemērota un nepieciešama līdzekļa izvēle ir uzraudzības iestādes kompetencē, un tai šī izvēle ir jāizdara, ņemot vērā visus konkrētā gadījuma apstākļus un ar visu pienācīgo rūpību pildot savu uzdevumu nodrošināt, ka Datu regula tiek pilnībā ievērota (sal. *EST 2020. gada 16. jūlija lietā Nr. C-311/18, 112. punkts, 2024. gada 26. septembra lietā Nr. C-768/21, 37. punkts*). Uzraudzības iestādei piešķirtā rīcības brīvība veikt korektīvos pasākumus nozīmē, ka tiek izslēgtas Sūdzības Iesniedzēja tiesības pieprasīt kāda konkrēta pasākuma piemērošanu (sk. arī *EST ģenerāladvokāta P. Pikamēs (P. Pikamäe) 2024. gada 11. aprīļa secinājumu lietā Nr. C-768/21, 54. punktu*). Korektīvo pasākumu piemērošana ir atkarīga no konkrētās lietas faktiskajiem apstākļiem, pārkāpuma rakstura, smaguma, seku apmēra un pārziņa veiktajām darbībām pārkāpuma seku novēršanai.

Kā konstatēts šā lēmuma [3.4.] punktā un tam sekojošajos apakšpunktos, apstrīdēšanas procesa ietvaros papildus noskaidrotie faktiskie apstākļi neapstiprina Iesniedzēja argumentus par Pašvaldības prettiesisku rīcību tādā apjomā, kas pamatotu korektīvu pasākumu piemērošanu vai citādu lietas iznākumu. Gluži pretēji, noskaidrots, ka Pašvaldība pēc CFLA informācijas saņemšanas veica pasākumus dokumenta dzēšanai, turpmākas apstrādes ierobežošanai un situācijas izvērtēšanai, iesaistot datu aizsardzības speciālistu. Tādēļ Inspekcijas direktore nekonstatē pamatu secinājumam, ka Inspekcijas amatpersona būtu nepareizi izmantojusi tai piemītošo novērtējuma brīvību.

Attiecībā uz Atbildes vēstules formu Inspekcijas direktore paskaidro, ka Iesniedzējs saņēma Atbildes vēstuli, kas ir noformēta kā vēstule saskaņā ar APL 89. pantu, kurā ir ietverti apsvērumi saskaņā ar APL 65. un 66. pantu. Tas, ka Atbildes vēstulē nav ietverts vērtējums par Trauksmes celšanas likuma normu piemērošanu, pats par sevi nenozīmē, ka Atbildes vēstule neatbilst procesuālajām prasībām. Kā konstatēts šā lēmuma [3.5.] punktā, no lietas materiāliem neizriet, ka sākotnējās sūdzības izskatīšanas priekšmets būtu bijis saistīts ar trauksmes cēlēja statusa noteikšanu vai Trauksmes celšanas likumā paredzēto aizsardzības garantiju piemērošanu. Tādējādi šā jautājuma neaplūkošana Atbildes vēstulē nav uzskatāma par tādu trūkumu, kas ietekmētu lietas iznākumu vai padarītu Atbildes vēstuli par prettiesisku.

Līdz ar to Atbildes vēstules tiesiskuma izvērtēšana apstrīdēšanas procesā veicama atbilstoši APL 81. un 91. pantam, pārbaudot, vai lietas faktiskie un tiesiskie apstākļi pamato amatpersonas izdarītos secinājumus.

Attiecībā uz Iesniedzēja pausto, ka Datu regulas 77. panta 2. punkts paredz pienākumu informēt par tiesību aizsardzības iespēju tiesā saskaņā ar Datu regulas 78. pantu, Inspekcijas direktore paskaidro, ka Datu regulas 78. pantā patiešām ir paredzētas datu subjekta tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pret uzraudzības iestādes juridiski saistošu lēmumu vai bezdarbību. Tomēr saskaņā ar Fizisko personu datu apstrādes likuma 24. panta pirmo daļu Inspekcijas amatpersonas izdoto administratīvo aktu vai faktisko rīcību persona apstrīd Inspekcijas

direktoram APL noteiktajā kārtībā. Līdz ar to attiecībā uz Inspekcijas amatpersonas izdoto faktisko rīcību likumdevējs ir paredzējis obligātu pirmstiesas tiesību aizsardzības līdzekli, proti, faktiskās rīcības apstrīdēšanu Inspekcijas direktoram.

Tādējādi Atbildes vēstules pieņemšanas brīdī Iesniedzējam nebija tiesību nekavējoties vērsties tiesā, apejot faktiskās rīcības apstrīdēšanas procedūru Inspekcijā. Līdz ar to atsauce uz Datu regulas 78. pantā paredzēto tiesību aizsardzību tiesā konkrētajā procesa stadijā pati par sevi nevarēja aizstāt normatīvajos aktos noteikto faktiskās rīcības apstrīdēšanas kārtību.

Vienlaikus Inspekcijas direktore konstatē, ka Iesniedzējs faktiski izmantoja tam pieejamo tiesību aizsardzības līdzekli, iesniedzot Sūdzību, un Iesniedzēja argumenti ir izvērtēti pēc būtības. Tādēļ nav pamata secināt, ka Atbildes vēstulē neietvertā atsauce uz Datu regulas 78. pantu būtu ierobežojusi Iesniedzēja procesuālās tiesības vai ietekmējusi lietas iznākumu.

Nemot vērā minētos faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatojoties uz Vispārīgās datu aizsardzības regulas 75. un 85. apsvērumu, 4. panta 2. punktu, 4. panta 7. punktu, 5. pantu, 6. panta 1. punkta e) apakšpunktu, 33. panta 1. punktu, 34. panta 1. punktu, 58. panta 2. punktu, 77. panta 2. punktu, 78. pantu, Fizisko personu datu apstrādes likuma 24. panta pirmo daļu, Trauksmes celšanas likuma 1. panta pirmās daļas 7. punktu, Administratīvā procesa likuma 65. pantu, 66. pantu, 76. panta trešo daļu, 79. panta pirmo daļu, 81. panta pirmo un piekto daļu, 89. panta pirmo daļu, 91. panta ceturto daļu

nolemj:

- atzīt Inspekcijas amatpersonas veikto faktisko rīcību – 2026. gada 27. jūnija vēstuli Nr. 2-4.2/1258-N daļā par Pašvaldības veiktās personas datu apstrādes izvērtējumu par prettiesisku, bet pārējā daļā par tiesisku;
- veikt citu faktisko rīcību daļā, kas attiecas uz Sākotnējās sūdzības izskatīšanu par Pašvaldības veikto personas datu apstrādi un sniegt Iesniedzējam atbildi, kas ietverta šā lēmuma [3.4.] punktā.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 70. panta pirmo un otro daļu lēmums stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātam, savukārt lēmumu paziņo adresātam atbilstoši Paziņošanas likumam. Paziņošanas likuma 9. panta otrajā daļā noteikts, ka dokuments, kas nosūtīts pa elektronisko pastu, uzskatāms par paziņotu otrajā darba dienā pēc tā nosūtīšanas.

Šo lēmumu saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 188. pantu un 189. panta pirmo daļu un Fizisko personu datu apstrādes likuma 24. panta otro daļu un Tieslietu padomes 2025. gada 24. jūlija lēmumu Nr. 48 “Par tiesām, to darbības teritorijām un atrašanās vietām” var pārsūdzēt viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas Administratīvās rajona tiesas attiecīgajā tiesu namā pēc iesniedzēja adreses (deklarētās dzīvesvietas adreses, papildu adreses (Dzīvesvietas deklarēšanas likuma izpratnē) vai nekustamā īpašuma atrašanās vietas.

Direktora p.i.

[..]